

Galama's kunnen elkaar weer helpen op de ljepschansen

 Ernst Slagter

Joure | De fierljeptweeling Oane en Ysbrand Galama is sinds kort weer in ere hersteld. De twee-eenheid was zaterdag goed voor het eerste gedeelde succes in lange tijd. De van een hernia herstelde Ysbrand coachte Oane vanaf de schans in Joure naar diens vierde dagzege dankzij een sprong van 19,69 meter.

Bijna drie jaar geleden inmiddels zat Oane Galama in hetzelfde parket als zijn broer. Ook hij had lang moeten revalideren van een hernia, maar tot ieders verbazing - zijn eigen inclus - kroonde de Wiuwerter zich in augustus 2012 in IJst voor het eerst in zijn leven tot Nederlands kampioen.

Broer Ysbrand hoopt deze zomer na een confrontatie met hetzelfde lichamelijke euvel een vergelijkbaar kunstje te kunnen flikken in augustus, in fierljepland de maand van de waarheid. Na een verloren seizoen - Ysbrand werd vorig jaar omstreeks deze tijd geopereerd - moest hij zich dit seizoen eerst weer zien te bewijzen in de tweede klasse.

Woensdag werkten de gebroeders uitgerekend op de vertrouwde schansen van It Heidenskip weer samen als een goedgeoliede machine, nadat Ysbrand na de eerste fase van het seizoen promotie naar de topklasse had afgedwongen.

Voor dat moment van hereniging waren de twee na een wedstrijd vaak aangewezen op telefoontjes over en weer. „Oane belde meestal wel na een middagje in de tweede klasse. Maar we waren altijd snel klaar. Er was gewoon niet zoveel te melden. Ik sprong puur voor mezelf. Het voelde

niet alsof ik met een wedstrijd bezig was. Daarvoor heb ik de concurrentie in de eerste klasse nodig.”

De herstelde patiënt moet nog op volle toeren komen sinds zijn rentree. Ysbrand Galama reikte in Joure niet verder dan 16,98. Logischerwijs niet voldoende voor een finaleplaats. „Ik zit nu op 60 à 70 procent, denk ik. Ik moet deze fase even doorkomen om bergop richting augustus te gaan.”

Maar wat woensdag en zaterdag alvast weer een vertrouwd beeld was: de fierljepbroers zijn alweer elkaars motivators en coaches op de schans. Ysbrand: „We vertrouwen elkaar blindelings en weten precies wat we aan elkaar hebben.” En Oane: „Je weet ook precies wat de ander bedoelt. Iemand anders kan soms roepen: wat zat je mooi in de stok. Terwijl Ysbrand op dat moment meteen zou weten dat ik hoger had moeten zitten.”

„We kunnen elkaar weer helpen”, vervolgde Ysbrand. „Niet alleen tijdens de wedstrijden, maar ook op de trainingen. We hebben lang met elkaar in één huis gewoond. Toen zag je elkaar sowieso elke dag, maar nu is dat niet meer zo vanzelfsprekend. Doordat ik nu weer meedoe, zien we elkaar alweer vaker. Ik ben ook trots op Oane. Hij doet het hartstikke goed. En dat motiveert mij dan weer om in deze periode extra hard te trainen. Ik wil die kant ook weer op.”

Geduld is daarbij het toverwoord, stelde Oane. „Ik weet dat je niet te haastig moet zijn. Je bent na een hernia wat stijver en alles voelt net even anders. Ze zeggen weleens dat je niet meer helemaal dezelfde bent. Nou, dan moet je maar beter worden dan je ooit was.”